

SETEMBRE 2010

La Toca

El president d'enguany de la Festa de l'Arbre Fruiter, Manuel Bertrand, plantant una noguera al parc municipal de Moià (17 d'agost)

LA MUNTANYA DEL MARBRE S.C.P.

Taller: Carretera de Vic, núm. 74 - **MOIÀ**
Tel. 93 820 80 96 - Fax 93 839 91 58
Tel. mòbil 608 192 380 - 629 189 292

MARBRES - PEDRES I GRANITS
SILESTONE I COMPACSTONE

Demani'ns pressupost!

Obert: feiners i dissabtes matí

Ctra. de Vic, 22-24 - 08180 Moià
Tel./Fax: 93 820 84 93
moiacuines@gmail.com

CUINES PLENES DE VIDA.
TENDÈNCIES ACTUALS EN DECORACIÓ

DISSENY PERSONALITZAT

índex

Editorial	3
Pluviomètrica	4
El Moianès fa cent anys segons «El Pla de Bages» Setembre de 1910	4
A propòsit dels sepulcres reials de Poblet i Santes Creus	7
Les sardanes	9
Hospital-Residència	10
Caminades pel Moianès	12
Festa de la Convivència	14
Festes d'estiu	16
Cercle Artístic	23
Des del balcó de casa	24
Benvinguda a la gent gran	25
Publicacions	26
Biblioteca de Moià	30
Pensaments caçats al vol	30
Malson	31
Campanades	32
Poesia	32
Notícies de l'Estany	33
Adéu a un prohoms moianès	34
Noticiari	35
Moià	38

DIPÒSIT LEGAL B-4501-1983

MOIÀ

SETEMBRE 2010
Any 64 Núm. 710

Redacció: Joies, 11, tel 93 820 81 36
Impressió: Winihard Gràfics, Moià
Fotografies: A. Clotet, S. Renom,
J. Soler, Arxiu Alsina i particulars

LA TOSCA es membre de l'Associació
Catalana de la Premsa Comarcal
LA TOSCA a INTERNET:
<http://www.latosca.org>
latosca@latosca.org

CENTENARI DE MÀRIUS TORRES

El dia 30 d'agost s'esqueia el centenari del naixement de Màrius Torres i Perenya, un gran poeta català del segle XX, que va néixer a Lleida (any 1910) i que, per motius de salut, va viure des de 1935 fins a 1942 (any de la seva mort) al sanatori de Puig d'Olena (terme de Sant Quirze Safaja, al Moianès). De fet, la seva despulla reposa al cementiri parroquial de Sant Quirze. En honor seu reproduïm un dels seus poemes més famosos, «La ciutat llunyana»:

*Ara que el braç potent de les fúries aterra
la ciutat d'ideals que volíem bastir,
entre runes de somnis colgats, més prop de terra,
Pàtria, guarda'ns: —la terra no sabrà mai mentir.*

*Entre tants crits estranys, que la teva veu pura
ens parli. Ja no ens queda quasi cap més consol
que creure i esperar la nova arquitectura
amb què braços més lliures puguin ratllar el teu sòl.*

*Qui pogués oblidar la ciutat que s'enfonsa!
Més llunyana, més lliure, una altra n'hi ha potser,
que ens envia, per sobre d'aquest temps presoner,*

*batecs d'aire i de fe. La d'una veu de bronze
que de torres altíssimes s'allarga pels camins,
i eleva el cor, i escalfa els peus dels pelegrins.*

ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA DE L'ESCOLA PIA DE MOIÀ

LATITUD 41°48'53" N - LONGITUD 2°5'44" E - ALTITUD 741 m

Juliol del 2010

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	30,5	14,7	23,1	8	-	2	SW	57,2	
De l'11 al 20	31,2	17,4	23,7	7	-	3	SW	-	
Del 21 al 31	29,4	13	22,3	4	1	6	SW	23,9	81,1

Carles Illa i Casanova té establerts els següents serveis d'informació meteorològica per internet:

MeteoMoià: <<http://www.elmoianes.net/meteoMoia.htm>>

Visió del temps en directe: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam.htm>

Fotografia actualitzada sobre el temps: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam_Foto.htm>

EL MOIANÈS FA CENT ANYS SEGONS «EL PLA DE BAGES» SETEMBRE DE 1910

3 de setembre de 1910

Aplec Comarcal del Moyanès

Hem rebut atenta comunicació convidantnos a n'aquest Aplec, que tindrà lloc demà, si a Deu plau, a la vila de Moya, per protestar de la política irreligiosa del Govern.

Aquest acte promet ésser lluidíssim, y nosaltres ens hi unim per medi de la mes entussiasta adesió.

7 de setembre de 1910

Moya. Aplec de la Comarca del Moyanès

La comarca del Moyanès no podia quedar enrera en el desvetllament catòlic què, per tots els recones ha despertat la

diabòlica política del *xerramèc* democràtic D. José (1). No pogué celebrarse el dia 28 d'agost perquè en tal diada coincidien les festes majors de Castelltersol y Oló, per axò ab molt acert fou traslladat al diumenge prop vinent dia 4 de setembre.

Don Joaquim de Barnola, els presidents del Sindicat Agrícol y del Centre Catòlic, y el senyor Pere Montrós formaren el comitè ecxecutiu (2).

L'aplec tingué lloc a la plassa de Sant Sebastià d'aquesta vila, en la que s'havia axecat una artística tribuna adornada ab l'escut de Moya (3).

A les nou del matí arribaren els oradors que havien fet nit a Castelltersol, foren rebuts per una gran gentada y acompanyats ab orquesta a la plassa del

aplec. Pujats els oradors y comissions a la tribuna, se celebrà una missa de campanya que fou oïda ab molt silenci.

Acabada la missa don Joaquim de Barnola, president del comitè, dirigí sa entusiasta paraula a la multitud, que se apropià a uns dos mil: explicà el motiu d'haverse retrassat l'aplec; la importància y necessitat dels metexos y feu la presentació dels oradors.

Don Pere Montrós, metje de aquesta vila, que actuava de secretari, llegí cartes d'adessió del Prelat diocesà, dels senyors Leonci Soler, Lluís Ferrer y Vidal, Dalmau Iglesias, Ignasi de L. March, Pericas Salellas y a última hora arribà la del senyor Bofarull; les adessions dels Ajuntaments de Castelltorsol, Estany, Calders, Collsuspina, Oló, Granera, Alcalde de Moya y altres. Després en curt parlament desfè els mals *dictoris* que 'n el Congrés y en la mala premsa s'han dirigit contra la religió catòlica; donà la benvinguda als oradors, dient, que honrantnos ab sa visita també quedaven ells honrats, perquè uns y altres treballàvem per lo que més enlayrà a la humanitat, com son els sentiments de fè y de pàtria.

Parlà el senyor Pau Saenz, individu de les reformes socials de Barcelona; glosa les paraules de Pau Hermità ab

motiu de les creuades, digué avuy també la iglésia se troba perseguida y casi empresonada per les lògies; es precis que 'ls catòlics també organisem una bona creuada valguentnos de la propaganda y no donant vida a la mala premsa.

Se axecà el senyor Font y Fargas, carí, y en fogós discurs digué, que la verdadera llibertat està sota la creu de Crist; que 'l Govern, com no podia atuir a les ordres religioses, perquè no cobren del Estat, per axò vofla espulsarles; probà lo molt bé que fan a la societat aquestes ordres y acabà encoratjant a que tothom se despertí, perquè del contrari ja sens despertarà d'altre modo.

Per últim parlà el senyor Ramon Albó y en arrodonit eczordi digué, en els aplecs del dia 28 de agost tots els pobles esculliren santuaris de la Mare de Deu pera celebrar ses reunions abrigats ab el protector mantell de la Verge Santíssima, però, la comarca del Moyanès abesada la seva gent en els quefers de la terra y en l'asparesa de ses montanyes ha escullit la plassa y la imatge d'un màrtir, pera demostrar sa valentia y vessar, si fos precis, com Sebastià, la sang en defensa de la Religió. Explicà la lley del *Candado*, defensà les ordres religioses, ecsità a la unió de tots; resumí breument els discursos, y acabà

ab tres visques, un a la llibertat, altre al Papa y altre al poble de Moya.

No cal dir que tots els oradors foren sorollosament aplaudits.

Foren llegits dos telegrams, un d'adessió al Papa Pius X y altre de protesta al senyor Canalejas.

Sens el més petit incident acabà tant simpàtic acte a les onze del matí. Els oradors y comissions foren obsequiades ab un lunc servit per la Fonda de cal Tià.

Transcripció i notes: Jaume CLARA I ARISA

(1) José Canalejas, president del consell de ministres entre 1910 i 1912, estava a punt de pro-

mulgar, a finals d'aquell any, la llei coneguda com a «ley del candado», que prohibia l'establiment de nous ordes religiosos a Espanya i limitava el poder de l'Església sobre l'Estat.

(2) Joaquim de Barnola, advocat i propietari de Sant Adrià de Besòs; el president del Sindicat Agrícola era Joan Segalés, i el del Centre Catòlic, el serraller Bonaventura Franquesa.

(3) Vegeu les dues úniques fotografies que es coneixen, reprints del *Butlletí de la Lliga Defensa de l'Arbre Fruiter* de l'octubre de 1910, que també publicà una àmplia crònica de l'acte. En la primera es veu l'estrada, amb l'escut de Moià, muntada davant la façana de Can Rocafort (actual casa de la vila), amb l'església de Sant Sebastià a l'esquerra i, a la dreta, nens amb barret i una dona amb ombrel·la blanca al balcó de cal Santaire. En la segona fotografia es veu l'estrada de més a prop i cal Santaire al fons.

Odontologia conservadora i estètica
Endodòncia i pròtesis
Odontopediatria
Ortodòncia
Cirurgia
Implants i periodòncia
Blanquejaments

Visites diàries

CLÍNICA DENTAL ANFRUNS

Dr. Lluís M. Anfruns i Serra / Metge - Estomatòleg
 Av. de la Vila, 3-5 - 08180 Moià - Tel. 93 820 81 28

A PROPÒSIT

DELS SEPULCRES REIALS

DE POBLET I SANTES CREUS

El propassat mes de març va obrir-se a Santes Creus el sepulcre on reposaven les restes de Pere II el Gran (III d'Aragó), que foren traslladades a l'Hospital Joan XXIII de Tarragona i posteriorment al Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat, a Sant Cugat del Vallès. La finalitat del dispositiu era aplicar a les despulles del comte-rei els mitjans de la moderna arqueologia per tal d'adquirir noves dades que podrien ser útils per a millorar el coneixement de la nostra història medieval. El més important devia ser verificar l'ADN del personatge i la possible reconstrucció dels seus trets facials.

Tots els amants de les ciències històriques ens congratulem que els estudiosos disposin de possibilitats innovadores que vénen a enriquir i eixamplar els resultats de les seves tasques de recerca. Ara bé, en aquest cas concret ens assalten dubtes sobre l'oportunitat i encert del projecte, i això per dos motius: Pere II fou un dels sobirans més emblemàtics de la dinastia nacional catalana, mentre que, per altra banda, el seu sepulcre era l'única tomba reial de l'Edat Mitjana, arreu d'Europa, que no havia estat mai malmesa ni profanada. Ambdues realitats ens porten a interrogar-nos, almenys, sobre la legitimitat moral de les operacions en curs. Crec que és lícit de fer-ho, ja que el vessant sentimental de l'afer pertoca a tots els catalans.

El rei Pere II protagonitzà un dels regnats (1276-1285) més gloriosos de la nostra història i, juntament amb el seu pare Jaume I el Conqueridor, representen el punt més enlairat d'aquella inigua-

lable dinastia fundada per Jofre el Pilós (873-902) que, per espai de quasi sis centúries, forjà Catalunya i la regí amb honor i profit, fins a fer-ne la primera potència mediterrània.

Pere el Gran pacificà el Principat d'algunes convulsions feudals que el trasbalsaren arran de la mort del seu progenitor, al mateix temps que doblegava, amb mà ferma, les darreres romanalles de resistència sarraïna al sud del reialme valencià. Assolits aquests primers objectius, el monarca encaminà els seus esforços a conquerir l'illa de Sicília, que els Anjou (rama fadristera de la casa de França) havien usurpat i sotmès a un règim oprobios. La majoria del poble havia posat l'esguard en el rei d'Aragó, ja que era casat amb dona Constança, filla de Manfred, la família del qual els Anjou havien desposseït il·legítimament del reialme. En el rerefons de la qüestió hi havia un rebrot de la lluita entre güelfs i gibel·lins, els dos grans partits o faccions en lluita en la Itàlia medieval.

Després de les famosos Vespres Sicilianes, quan el poble de Palerm es revoltà contra els francesos el dia 30 de març de 1282, Pere II inicià les hostilitats i fou aclamat rei de l'illa, a la mateixa ciutat de Palerm, el subsegüent mes de setembre. La lluita prosseguí amb una corrua de victòries terrestres i navals, que comportaren l'afermament del domini català a l'antiga Tinàcria grega. Serà a partir d'aquesta conquesta que Jaume II posarà, més endavant, els basaments de la perllongada presència catalana a Sardenya. I així, a partir del primer quart del segle XIV, s'originaria una xarxa de dominis catalans en tot el Mare Nostrum.

A Mallorca, Sardenya, Sicília, Atenes i Neopàtria imperaria la sobirania del casal de Barcelona, representat per diverses branques d'un mateix llinatge unides pels estrets lligams de la sang, la llengua i uns comuns interessos polítics i mercantils.

Fou l'obra voluntariosa i heroica del rei En Pere, a qui tant escau l'apel·latiu de Gran, la que féu possible l'aflorament d'aquell imperi que Alfons el Magnànim completaria, encara, amb la conquesta de Nàpols (1443) i que Catalunya, com a capdavantera de l'antiga confederació catalano-aragonesa, hauria de mantenir, d'alguna forma, fins a 1714, malgrat la complexitat i les dificultats per les quals travessaria la monarquia hispànica dels nostres sobirans de la Casa d'Àustria.

Tornant als trets més destacats de la biografia de Pere II, la conquesta de Sicília comportà la guerra amb Nàpols i amb França, on Felip III l'Ardit volia aprofitar l'avinentesa per a consolidar el seu domini sobre Montpeller i tota la Provença, i encara l'enfrontament amb la Santa Seu, afavoridora dels interessos de tots els capetians, fins al punt de fer caure l'interdicte sobre els territoris de la Corona d'Aragó, una decisió més que qüestionable que cal jutjar no amb la nostra mentalitat sinó amb els paràmetres de l'època.

Malgrat tot, el rei català no va fer-se enrere. Tres rutilants victòries navals de la seva armada, en aigües sicilianes, a Malta i davant la ciutat de Nàpols, decidiren la campanya ultramarina, mentre a Catalunya el mateix sobirà, amb un reduït exèrcit d'almogàvers i mercenaris sarraïns (cavalleria lleugera), fent prodigis d'audàcia i de valor personal, anava contenint l'embranchida de l'enemic, que comptava, de bell antuvi, amb una gran superioritat numèrica.

En aquells moments crítics la noblesa catalana estigué incondicionalment amb el monarca, posicionant-se al costat de la corona. I així Dalmau de Rocabertí calava foc a Peralada abans que retre-la a l'enemic, mentre el vescomte de Cardona

capitulava a Girona, després d'una defensa aferrissada i amb al consentiment del sobirà, sortint de la plaça en ordre de batalla i amb banderes desplegades.

Finalment, l'arribada de l'esquadra, sempre comanada per Roger de Llúria, capgirà la sort de la campanya, amb la victòria assolida sobre l'armada francesa a l'altura de Palamós (setembre 1285). Els francesos, delmats pels combats i per una epidèmia que es declarà enmig d'ells, es veieren obligats a emprendre la retirada.

Felip l'Ardit, víctima d'aquell flagell, degué la vida a la cavallerositat del monarca català, que tenia les seves tropes disposades al coll de Panissars per barrar el pas a l'enemic. Però, un cop hagueren passat el rei de França i els cavallers del seu seguici, l'almogaveria es llançà sobre els invasors i els derrotà, fent-hi gran carnatge i aconseguint un bon botí.

La guerra amb França i els Anjou es va acabar, favorablement, en els immediats regnats d'Alfons II (III d'Aragó) i Jaume II. El tercer dels fills del rei Pere II restaria com a monarca sicilià amb el nom de Frederic III, mentre que Jaume II, com hem apuntat arbans, posaria en el tractat d'Anagni (1295) els fonaments jurídics del domini català a Sardenya, que es faria efectiu a partir de 1324.

Tornat ara al que plantejàvem al principi, sembla que, dels resultats que podran oferir-nos les investigacions en curs, el més abellidor seria, per mitjà de l'ADN, posar un cert ordre en les altres sepultures reials dipositades a Poblet i Santes Creus que patiren les profanacions inherents a les revoltes i guerres del segle XIX. No pot negar-se que tal possibilitat té el seu interès i mereix de ser presa en consideració. Però hi ha alguna cosa que, en el fons, em porta a veure-ho amb una certa reticència.

L'Església custodia amb reverent pietat les restes de tots els fidels difunts, i els

nostres comtes-reis potser mereixen descansar en la pau de llurs sepulcres (malgrat l'anàrquica distribució de les restes mortals) envoltades per les oracions d'aquells qui en veneren la memòria.

L'Església i la monarquia forjaren les actuals nacionalitats europees, i la nostra no n'és pas cap excepció. Voldria saber si els serveis històrics i arqueològics de la Generalitat, abans d'iniciar les tasques

de recerca, consultaren l'arquebisbat de Tarragona o la Corona. Perquè ambdues institucions tenien, al meu entendre, tot el dret a ser consultades.

Per la poca informació que ens ha arribat als ciutadans normals, caldria pensar que, en aquest sentit, potser s'ha actuat amb una certa lleugeresa, cosa que seria imperdonable tractant-se del que es tracta.

Ramon M. RODON GUINJOAN

LES SARDANES

*La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan...*

Aquesta dansa tan bonica que ens descriu la poesia de Joan Maragall, cada dia té menys afeccionats. Són molt pocs els joves a qui interessa. Ara es porten uns balls frenètics, estridents, amb un ritme esbojarrat que fa que els cossos es moguin com embruixats al mateix temps que canten generalment en llengua anglesa. És una pena que deixem perdre les coses nostres per endinsar-nos en una música importada, que sona arreu del món i, per tant, no pertany a la nostra cultura. Quan hi ha un conjunt de música moderna, el lloc s'omple a vessar, mentre que —i ho dic amb pena— a les sardanes, com a les esglésies, el que hi abunda són les persones grans.

Admiro aquests balladors de sardanes que compten, ballen amb delit i, concentrats en la dansa, mouen els peus, aixequen els braços i salten amb el mateix fervor de què gaudeixen amb el cos i l'esperit. Per a gaudir de les coses s'ha de sentir, estimar i tenir un goig dins l'ànima. Actualment tot està canviant: oblidem els nostres costums, les nostres arrels, les nostres tradicions, per a ser uns anònims de qualsevol país del món.

A l'estiu, al parc de Moià, cada diumenge a la tarda fan una audició de sardanes. El lloc és ideal, amb l'ombra dels arbres, l'estanyol que dóna frescor, els cignes majestuosos, la música encomanadissa. Cada estiu hi ha un aplec. Ara bé, sort n'hi ha que vénen molts dansaires de fora. L'ambient és festiu, alegre, xiroi, però jo hi trobo a faltar un jovent que balli, que es lliuri, que s'enamori de la sardana.

Molts que es diuen catalanistes oblidem que la sardana¹ és la nostra dansa i, per tant, com la llengua, és cultura. Si no s'hi posa remei es perdrà, perquè necessita planter que fructifiqui i que les ballades siguin cada vegada més grans a fi que la dansa de Catalunya agafi relleu i sigui estimada.

La sardana és una dansa participativa. Tothom pot entrar a la rotllana. No s'ha d'esperar el ballador o balladora. Tots poden dansar i seguir el ritme i gaudir amb la música que entra al cor.

A Moià ensenyen a ballar sardanes. És d'agrair la bona voluntat i potser són molts els aprenents que hi participen, però a les audicions de l'estiu hi falten joves, hi falta aquest jovent entusiasta que es declara fermament català però que oblida que Catalunya té una dansa pròpia. La sardana enriqueix la nostra

nació amb un ball alegre i festiu. Cal recordar el poeta Maragall quan ens diu que «la sardana és la dansa més bella». I nosaltres no ens n'adonem i volem aixecar Catalunya deixant caure una eina de la nostra pàtria.

Cal que estimem les nostres coses i, per a estimar-les, s'han de sentir. No

podem deixar morir les arrels de tantes coses que han fet gran Catalunya. Cal fer un esforç perquè la nostra nació sigui rica i plena, amb tradicions, amb la llengua, amb rauxa i seny, i que la joventut i els grans s'apleguin en un cercle per ballar la dansa més bella, la sardana.

Agustina Cantó

HOSPITAL-RESIDENCIA

El dimecres dia 7 de juliol es va fer amb els estadants de l'Hospital-Residència de la Vila de Moià una sortida a la costa de la Creu. Van visitar el jardí botànic i, una part, pujaren a dalt la creu. Finalment s'oferí un aperitiu a tots.

El diumenge dia 18 del mateix mes va ser la diada de portes obertes i festa de l'Hospital-Residència. Al matí, se celebrà una missa a la sala polivalent i s'inaugurà una exposició consistent en fotografi-

es de cases de pagès de Moià, cedides per Carles Illa, i maquetes de maquinària de la indústria tèxtil, obra de Josep López. A les sis de la tarda, al jardí de la casa, tingué lloc la tradicional rifa de pernills, coques i fuets, juntament amb exhibició de balls de saló a càrrec del grup de l'Escola de Ball de Moià. Les fotografies adjuntes mostren aspectes d'aquest acte de la tarda.

El divendres dia 13 d'agost les autoritats municipals van venir a desitjar una

bona festa major als residents i lliuraren la placa dels noranta anys a la Sra. Maria Flotats, vídua Esteve de Cordal. L'entrega bona!

A disposició del públic tenim exposades les fotografies de les activitats realitzades durant el darrer any, com també una mostra de l'obra pictòrica de Joan Abancó.

Escorxador Comarcal del Moianès

Zona Industrial
Avda. del Prat, s/n
08180 MOIÀ

Tel. / Fax 93 820 80 84
Mòbil 608 44 21 87
Partic. 93 830 09 20

CAMINADES PEL MOIANÈS

Continuant el cicle de caminades curtes per diferents llocs del Moianès, que organitza Rivendel, el dia 11 de juliol es va fer la cinquanta-unena caminada. A dos quarts de vuit del matí vam sortir de la plaça Catalunya (o dels ànecs) de Moià per desplaçar-nos a Calders, on, a l'aparcament del restaurant de Cal Soldevila, ens vam trobar tots els caminaires disposats a fer un tomb per terres calderines.

A les vuit vam sortir cap al carrer del Raval i la plaça Major, per tornar cap al carrer de Manresa i girar a la nostra esquerra per un camí que, tot baixant,

ens faria arribar, després de travessar la carretera de Manresa, a la carretera de Monistrol de Calders. La vam seguir un tros fins davant la casa anomenada el Bosquet, on travessàrem la carretera per anar a trobar un corriol que ens faria passar pel costat de l'alzina de l'Erola, gran alzina que un llamp va esberlar però que ha continuat ben viva.

Prosseguint pel corriol i tot baixant vam desviar-nos una mica cap a la nostra dreta per anar a veure l'antiga balma del Cargolaire. Vista la balma i el paisatge que sobre el meandre del riu Calders des d'allà s'albira, vam continuar baixant

La font de Bellveí

pel corriol fins al camí del Molí del Castell, que seguirem fins a passar pel costat de la casa, la qual actualment resta tançada.

Seguint camí per la vora dreta del riu Calders, anàrem a veure l'antiga i enrunada església de Sant Andreu de Calders, que és a prop de la resclosa de Bellvei. Per la mateixa banda del riu anàrem seguint fins als horts de Comelles i, tirant camí avall, ens apropàrem a la font de Bellvei. Després de travessar un pontet sobre el riu Calders, la font és ben bé al costat del curs d'aigua. Allà vam esmorzar a l'ombra dels grans plataners que l'envolten. De fet, la font no la vam veure, ja que era tota inundada; potser ja li tocaria una nova repassada.

Després d'esmorzar ens varen explicar una mica d'història del lloc i, per acabar-ho d'arrodonir, una llegenda de la contrada. Tips i il·lustrats, vam continuar camí, ara pujant cap a l'antiga fàbrica de Bellvei, de la qual encara es poden veure les restes de l'edifici al costat de la casa: una petita nau que és on hi havia els telers de color que varen funcionar fins a l'any 1935, en què foren traslladats a Calders, a la fàbrica que hi tenia la família Jorba.

Tot seguit i ja pujant una mica més, anàrem a passar pel costat de la casa gran de Bellvei. Com l'altra casa, aquesta

es veu força bé i feta servir, encara que potser no l'habiten tot l'any. Prosseguim pel camí que va tot planejant en direcció nord-est, sempre amb el riu a la nostra esquerra una mica apartat. Així arribem fins a un gual, que travessem sense dificultats. Llavors tornàrem a passar pel camí de baixada que ens portaria a l'envista del Molí del Castell, casa que vam deixar a la nostra dreta per anar per un corriol fresc i ombrívol fins a veure el pou de glaç del Castell.

Vist aquest pou, vam seguir pel corriol que, tot pujant fort, ens faria arribar fins al mirador del Castell, a tocar la carretera de Manresa, carretera que vam travessar i, anant pel carrer del Turó de l'Home de la urbanització de la Guàrdia, vam seguir-lo fins a trobar el carrer de les Basses Noves, que porta fins a la carretera d'Artés. La vam travessar i vam anar, ara ja dins el nucli urbà de Calders, pel carrer de Manresa cap a la plaça Major i el carrer del Raval i tot seguit arribàrem a l'aparcament de Cal Soldevila, des d'on vam donar per acabada l'excursió: una matinal ben bonica per terres calderines que per a molts de nosaltres eren ben desconegudes. Deixarem passar l'estiu i esperarem la pròxima excursió, prevista per al segon diumenge d'octubre, a veure per on ens portarà.

Sebastià PADRISA

	MOIÀ Avda. Zona Industrial, s/n Tel. 830.12.25
GAS-OILS ROVIRA, S.L.	AVINYÓ Antoni Pont, s/n Tel. 838.72.78
CALEFACCIONS - INDÚSTRIES AGRÍCOLA	CALDERS Crta. de Manresa Km 18,4
CHILS FERRERES S.A. C/ L'ABAT, 10 - 01201	

FESTA DE LA CONVIVÈNCIA

El dissabte dia 24 de juliol a partir de les set de la tarda es va celebrar a Moià la setena edició de la Festa de la Convivència. Aquesta festa vol ser una mostra de les diferents cultures que, d'uns anys ençà, conviuen en el nostre poble. A través de la gastronomia, els jocs, la música i la dansa, la festa vol posar en comú els principals trets característics de la forma de ser de la gent de procedències molt diverses que conviu habitualment en el nostre poble.

Celebrada a la plaça Major, com ja és tradicional, la vetllada va començar amb una mostra de jocs del món, que, en aquest cas, va comptar amb uns voluntaris moianesos, ja grans, que van recordar i ensenyar als més menuts els jocs que, en la seva infantesa, feien pels carrers i places del poble».

Mentre els petits jugaven, les diferents parades gastronòmiques posaven a punt la seva oferta de degustació, que, com cada any, fou molt variada en sabors: les *empanadas* de l'Argentina, el *ceviche de gambas con chifles* de l'Equador, el *mondongo* de la República Dominicana, les *arepas* veneçolanes, els estofats, el cuscús i les salses de Mali, el *pollo a la naranja con arroz* de Bolívia, els dolços pastissats del Marroc i també la nostrada mel i mató van fer les delícies de la gent que omplia la plaça.

Així mateix, mentre els assistents conversaven i degustaven la diversitat de l'oferta gastronòmica, es podia sentir una música de fons, que sovint canviava de ritme i de procedència geogràfica. No hi van faltar tampoc les actuacions i els balls que reflectien tota aquella diversi-

Un aspecte de la Festa de la Convivència

Ballant durant la Festa de la Convivència

tat. Vam comptar també amb la col·laboració de la Casa d'Andalusia de Moià, que ens va oferir una mostra del seu art folclòric. Fins i tot s'organitzà un petit concurs de balls del món, amb premis per als qui executessin millor les danses, i se sortejaren quatre lots de productes que havien estat donats per l'Agrupament de Botiguers i Comerciants de Moià (ABIC).

Un any més, doncs, els moianesos poguérem enriquir-nos amb la diversitat tot gaudint de la bona convivència.

Aprofitem l'avinentesa per a anunciar que el dia **9** d'octubre propinent, en el marc de la Festa del Moianès que se celebrarà a Granera, podrem comptar amb la inestimable col·laboració del professor d'economia"-de la Universitat Autònoma de Barcelona i president de Justícia i Pau, Arcadí Oliveres, que farà una xerrada titulada «Aturem la crisi». Us convidem a assistir-hi.

MOIANÈS SOLIDARI

**CLÍNICA
PODOLÒGICA
MOIÀ**

DP. Carme Mendoza Sacra
Nº Col. Podologia 1.113 / Nº Col. Infermeria 34.996

TRACTAMENTS DE PODOLOGIA I INFERMERIA

Plaça Colom, 4, 2n, 2a
Tel. 93 820 9155 - 08180 MOIÀ

FESTES D'ESTIU

En aquestes pàgines intentarem de resumir les activitats festives dutes a terme a Moià al fort de l'estiu, per ordre cronològic.

Juliol

El dies 9-11 de juliol (divendres, dissabte i diumenge) va tenir lloc la segona edició del Festijazz, amb diverses actuacions: dinar-jazz al restaurant Les Voltes; concerts dels manresans Canal Blues, del guitarrista avinyonenc Santi Careta, del Matthew Simon Quartet, de l'Ivó Oller Quintet, de Víctor de Diego; activitats infantils i un taller per a aprendre a ballar *swing lindi-hop*; etcètera. Alguns concerts tingueren lloc a la plaça Major, altres al pati de Can Carner, etc. El II Festijazz era organitzat pels Amics del Jazz de Moià.

El dissabte dia 10 de juliol a les sis de la tarda, a la plaça Major, tingué lloc un concert de l'Escola de Música.

El diumenge dia 11 del mateix mes, a les dues del migdia, hi hagué un dinar andalús a la Casa de Andalucía. A les set de la tarda, sardanes al parc, amb la cobla Lluïsos de Taradell.

El dimecres dia 14 a les deu del vespre, a l'Ateneu, es projectà la pel·lícula *Distrito 9*.

El dissabte dia 17, al Club de Golf de Montbrú, es va disputar el II Trofeu Patrocinadors, que continuà l'endemà. Durant el dia, al parc, es desenvolupà el Festival La Pólvara. A la tarda se celebrà el seixanta-cinquè aniversari dels gegants de Moià: Ferran i Isabel. Primerament es va fer una cercavila des de la plaça Major fins al parc municipal, on la mainada pogué gaudir de jocs de cucanya. A les vuit del vespre es féu la cercavila de retorn i, a dos quarts de nou, un acte d'homenatge, recordant fets anecdòtics d'aquests seixanta-cinc anys. Amb la sardana *La joia del Moianès*, de Just Renom, els homenatjats van fer una ballada. Després es féu un sopar popular a l'aire lliure, amb l'assistència de prop de tres-centes persones. Finalment, un correai-gua pels carrers del nucli antic i un ball amb discjòquei. Paral·lelament hi hagué una exposició commemorativa al Casal.

El diumenge dia 18 a dos quarts de set de la tarda, a la plaça Major, hi va

Cercavila dels gegants (17 juliol)

Country a la plaça Major (18 juliol)

haver una exhibició de ball *country*. A les set, al pare municipal, ballada de sardanes amb la cobla Vila d'Olesa. I a les deu del vespre, a l'església parroquial, va tenir lloc el primer concert del Festival Internacional de Música Francesc Vihas d'enguany (vint-i-vuitena edició), amb l'actuació del cor de noies Liepaites, de Vilnius (Lituània), que participava en el festival internacional de Cantonigròs i estava hostatjat a la nostra vila. Va actuar amb gran èxit, malgrat que l'existència del concert havia passat bastant desapercebuda per deficiències en el repartiment de programes.

Ballada de sardanes al parc (18 juliol)

Concert de les noies lituanes (18 juliol)

El dimecres dia 21 a les deu del vespre, a l'Ateneu, es va projectar el film *UP*.

El dijous dia 22 a les sis de la tarda, a la plaça del Colom, es va fer un taller de malabars, organitzat per l'associació artística Despertaespurnes.

El dissabte dia 24 a dos quarts de deu del vespre, a l'Auditori de Sant Josep, va tenir lloc el segon concert del Festival Vihas, amb l'actuació del Conjunt XXI, de música de cambra, que va executar «Els colors de l'orquestra».

El diumenge dia 25 a dos quarts de set de la tarda, als jardins de Can Vinas, tingué lloc el tercer concert del Festival Vihas, amb l'espectacle de caire familiar titulat «Músics per força». Simultàniament es feia al parc una audició de sardanes amb la cobla Lluïsos de Taradell.

El dimecres dia 28 a les deu del vespre, a l'Ateneu, hi hagué una sessió de cine.

El dissabte dia 31 a dos quarts de vuit del vespre es va celebrar la XVIII Trobada de Gegants, amb la corresponent cercavila; hi participaren una desena de colles (Argelers, Fraga, el Pont, el Xup, Camprodon, Santpedor, Teià, Gironella, esco-

Trobada de gegants (31 juliol)

Concert del vespre (31 juliol)

la pública de Moià i la colla local). A les deu del vespre, a la plaça Major, va tenir lloc el quart concert del Festival Vihas, amb la interpretació de «El projecte *Amor brujo*», a càrrec d'un quartet de músics. Simultàniament es feia al parc municipal el primer concurs musical del Moianès, amb el títol de «Matapuques' Rock 2010», organitzat per «Mou-te».

Val a dir que durant el mes de juliol es van desenvolupar una sèrie d'activitats amb el títol de «Juliol Jove».

Principis d'agost

El diumenge dia 1 d'agost, de les nou del matí a les nou del vespre, al pavelló poliesportiu, es va desenrotllar el II Torneig de Futbol-Sala. A partir de dos quarts de cinc de la tarda es tingué al parc municipal l'XI Aplec de la Sardana Vila de Moià, amb les cobles Lluïsos de Taradell, Sant Jordi - Ciutat de Barcelona, i Ciutat de Cornellà.

Aplec de la sardana (1 agost)

El divendres dia 6 del mateix mes, a les deu del vespre, a l'Auditori de Sant Josep, va tenir lloc el que era considerat el cinquè concert del Festival Vihas, amb la projecció, a tall de cinefòrum, del film *Copying Beethoven*. Al final s'oferí un pisolabis.

El dissabte dia 7 a les onze del matí, a la plaça del Colom, hi hagué «Fes moto», organitzat pel Moto Club Moianès. A les deu del vespre, al parc municipal, canta-

Cantada d'havaneres (7 agost)

da d'havaneres pel grup Bergantí, acte organitzat pels Geganters de Moià.

El diumenge dia 8 a dos quarts de vuit del matí, a la plaça de Sant Sebastià, va sortir la XXX Caminada Popular pel Moianès, organitzada pel GEMI (amb coordinació de Quini Sanchez). A les nou, al camp de golf, Trofeu Vila de Moià. A les deu, al parc municipal, Torneig Joan Codina d'Escacs, precedit d'una botifarada. A les sis de la tarda, a la plaça Major, espectacle infantil i familiar, titulat «Représ», per la Companyia Teatre Mòbil. A les set, a la plaça de Sant Sebastià, sardanes amb la cobla Principal de Berga. Allí mateix, a «Jes vuit, pregó de festa major, a càrrec dels judoques Ramon Roca i Pinilla (campion d'Espanya júnior) i Caria Ubasart i Mascaró (campiona d'Espanya cadet i setena classificada en el campionat d'Europa) i la Companyia Teatre Mòbil, com també proclamació dels guanyadors del concurs Ecoarbre:

Torneig d'escacs (8 agost)

Espectacle infantil (8 agost)

Sergi Tantinyà Gamissans, Pau Fargas i Sanchez, Jan Moral i Roger, Laia Castells i Fargas, i Guillem Soler i Mas (el premi consisteix en una visita a l'estany d'Ivars d'Urgell). A les deu, al pati de Can Carner, festa del «Guateque», organitzada per «Mou-te».

Els dies 10-13 a les sis de la tarda, al parc municipal, es desenvolupa el XXV Torneig de Petanca.

El dijous dia 12 d'agost a les deu del vespre, al punt geodèsic de la Creu, hi hagué observació de la pluja d'estels Persèids.

Els dies 12-13 se celebrà per primera vegada la festa de la Cabra d'Or, iniciativa basada en una llegenda popular i desenvolupada així: dijous dia 12 a les set del vespre, a la plaça Major, pregó de la Cabra; mitja hora més tard, sortida cap al castell de Clara (o de Sant Andreu); allí, sopar amb carmanyola, joc de nit per a trobar la cabra i acampada; divendres

dia 13, a les nou del matí, esmorzar popular al castell; a les deu, sortida cap a la vila i cercavila, amb la cabra ja trobada, fins a l'ajuntament, on es diposità la cabra i es féu un ball celebratiu; a les set del vespre, sortida des de l'ajuntament fins a la plaça Major fent cercavila per diversos carrers; a les vuit, representació i «apedregada del senyor de Planella»; a les nou, a l'aire lliure, sopar medieval; a les onze, balls de la Cabra d'Or; a les dotze, concert medieval.

Dies de la festa major

El dissabte dia 14 d'agost, vigília de la festa major pròpiament dita, a la una del migdia, es féu el tradicional repic de campanes i engegada de coets. A les cinc de la tarda, al parc, festa infantil amb Despertaespurnes. A dos quarts de vuit del vespre, cercavila amb els Gegants, els Bastoners i els Grallers. A les deu, al parc, sisena edició de *El musical*. A dos quarts d'una de la nit, també al parc, nit de música amb discjòquei.

El diumenge dia 15, solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu i festa major de Moià, a les dotze del migdia s'oficià al temple parroquial una missa solemne, cantada pels Carçtaires de l'Esplai. A notar que al davant de l'església hi havia uns alumnes de l'Escola de Música oferint les seves interpretacions. Ados quarts de set de la tarda, partit de futbol de festa major, entre el Moià (segona regional) i l'Avià (regional preferent); resultat: 1 a 4.

Cercavila de la Cabra d'Or (13 agost)

Ball de bastons en la cercavila (14 agost)

A la mateixa hora, a la plaça del Colom, festa major infantil amb l'actuació dels pallassos Jo-jo i cercavila fins al parc amb els Tabalers de Collsuspina. A les vuit, al parc, espectacle de malabars. A les deu del vespre, també al parc, IV Mostra i II Concurs de Curtmetratges del Moianès. Paral·lelament, a dos quarts de vuit, a la plaça Major, concert de la banda de l'Agrupació Musical Rapitenca (de Sant Carles de la Ràpita). A dos quarts d'onze, també a la plaça Major, ball de festa major, amb el conjunt Shàkata. A dos quarts de dotze, al parc, concert «Moià Skazzfest».

Grup de l'Escola de Música actuant davant l'església (15 agost)

Concert de festa major (15 agost)

El dilluns dia 16 d'agost, dia de la tornaboda, a les onze, a l'església parroquial, s'oficià una missa pels difunts de la parròquia. Simultàniament, al parc, animació infantil (xocolatada, narració de

Mostra de cultura tradicional (16 agost)

contes amb Tunqueque i taller de malabars). A les sis de la tarda, a la plaça Major, «Un passeig per la festa», mostra de cultura tradicional, amb ball de gegants, ball de nans, ball de bastons, ball dels garrofins, sardana d'exhibició, vals-jota i balls vuitcentistes. A dos quarts de vuit del vespre, al parc municipal, sardanes amb la cobla Sabadell. Simultàniament, a l'avinguda de l'Arbre Fruiter, segona cursa de «patining» (pujada i baixada de patinets) i engegada d'un canó d'escuma. A dos quarts de deu, al parc municipal, I Mostra de Curtmetratges Infantil. Paral·lelament, a les nou, a l'Ateneu, sopar jove i gresca amb orquestra Sant Celoni. A les onze, al parc, final del concurs de rock del Juliol Jove i concert amb «La banda del coche rojo» més discjòquei.

El dimarts dia 17 d'agost, tercer dia de la festa major, a les deu del matí, a l'església parroquial, s'oficià una missa con-

Concurs de dibuix infantil (17 agost)

Els avis homenatjats (17 agost)

Els avis homenatjats (17 agost)
celebrada en ocasió de l'homenatge a la vellesa, cantada per la Coral de Moià, dirigida per Andreu Brunat. A les onze, al parc municipal, acte d'homenatge als avis, amb una salutació dels nens i nenes guanyadors del concurs Ecoarbre, homenatge a la parella d'avis formada per Francesc Xavier Tantià Casas i Loli Hurtado García, vermut amb productes de la terra i concert-ball amb el teclista i animador Raimon. Simultàniament, també al parc, es desenrotllava el XVIII Concurs de Dibuix Miquel Lerín.

A dos quarts de set de la tarda, a la casa de la vila, les autoritats van rebre el president de la Festa de l'Arbre Fruiter, Sr. Manuel Bertrand i Vergés, president de la Societat del Gran Teatre del Liceu de Barcelona, com també els guanyadors del concurs Ecoarbre, els representants de les entitats de la vila i els col·laboradors. A les set va sortir la comitiva, acompanyada del Pollo, Gegants i Grallers de

El públic de la Festa de l'Arbre Fruiter (17 agost)

Lliurament de premis (17 agost)

Lliurament de premis (17 agost)
nyada del Pollo, Gegants i Grallers de Moià, cap al parc municipal, on es plantà un arbre fruiter (concretament, una noguera). A un quart de vuit, s'inicià la tradicional vetllada, presentada per Ramon Tarter i Fonts, amb un parlament de Magí Cuberta i Crespiera, director de l'Escola Municipal de Música, en representació del Patronat de la Lliga Defensa de l'Arbre Fruiter. Després es féu el lliurament del Premi Francesc Vihas al Civisme a Càritas Parroquial de Moià, en reconeixement de la tasca que duu a terme en favor de les persones més necessitades de la vila, especialment en aquests moments de crisi econòmica. Així mateix, es féu el lliurament de distincions a entitats: al Museu de Moià i a la Biblioteca de Moià, entitats, ambdues, fundades l'any 1935 i que, per tant, compleixen setanta-cinc anys d'existència, com també a l'Escola Municipal de Música, que en com-

El Sr. Bertrand fent el seu discurs (17 agost)

pleix vint-i-cinc. Llavors es llegí el veredict del concurs de dibuix infantil Miquel Lerín, amb premis per a Laia Delgado, Ada Fabià i Júlia Casanovas (fins a 3 anys); Aina Estrella, Sara Licon i Bernat Estrella (de 4 a 6 anys); Júlia Delgado, Paula Licon i Júlia Riviere (de 7 a 9 anys); Pilar Gibert, Emma Estrella i Lluç Galarza (de 10 a 12 anys). Tot seguit hom donà a conèixer el veredict del certamen literari, sota el lema «La defensa de la terra»: premi, en la categoria d'adults, per a Montserrat Aliberch i Fàbregas, autora de la prosa titulada «Malson», a més de premis, en la categoria infantil, per a grups de nenes autores d'auques sobre el lema indicat. Aleshores féu el seu parlament el president de la festa, Manuel Bertrand i Vergés, que rebé de mans de l'alcalde de la vila una placa commemorativa. I es cantà l'Himne de l'Arbre Fruiter, a càrrec, aquesta vegada, de la soprano que tot seguit protagonitzaria un recital musical, el qual constituïria el sisè i últim concert del Festival Vihas. Aquest recital anà a càrrec de Dàlia Davalos, acompanyada al teclat per Alfons Miró. Interpretaren una selecció d'àries d'òpera i cançons catalanes. En resum, una Festa de l'Arbre ben lluïda, acompanyant-hi el bon temps.

Més tard, a dos quarts d'onze, al pavelló municipal, es presentà l'espectacle de «La nova Trinca del segle XXI», en què Marc Maginet (de Berga), Dídac Flores

Recital musical (17 agost)

(de Cardona) i David Moreno (de Ripoll) van mostrar-se com una rèplica amb personalitat pròpia dels «trincos» originals i van interpretar durant una hora i mitja disset dels grans èxits del grup de Canet de Mar; es calcula que hi van assistir uns sis-cents espectadors. A dos quarts de dotze, al parc municipal, concert de fi de festa amb el conjunt Zàping i discjòquei.

Finals d'agost

El diumenge dia 22 d'agost a les set de la tarda, al parc municipal, hi va haver una nova ballada de sardanes, amb la cobla Principal de Berga.

El diumenge dia 29 del mateix mes, a les set de la tarda, al parc municipal, més sardanes, amb cobla Principal de Berga.

En resum i com hem vist, unes setmanes estiuenques plenes d'activitats festives per a totes les edats i per a tots els gustos.

CLINICA DENTAL

Dr. Marc Pujol Comajoan

ODONTOLOGIA GENERAL-URGÈNCIES
ORTODÒNCIA-IMPLANTS

Plaça Major, 10, 3r. 2a.

Tel. 93 830 06 98

08180 MOIÀ

CERCLE ARTÍSTIC

Per al dissabte dia 7 d'agost el Cercle Artístic del Moianès va organitzar el seu XLIV Concurs de Pintura, subtitulat, aquesta vegada, «Al teu aire!». Les quaranta obres participants van ser exposades a Can Carner els dies 14-17 d'agost. Heus ací el veredict: primer premi (de l'Ajuntament de Moià) per a Aida Mauri; segon (popular) per a Gaspar Bosch; tercer (d'Embotits Solà) per a Josep Plaja; quart (popular) per a Josep Guillem; accèssits per a Antoni Subirana, Valentin Lanza i Eulàlia Pallarès.

Per al mateix dia el Cercle Artístic organitzà el XXVI Concurs de Dibuix Infantil Ràpid. Heus ací els premiats entre els seixant-dos participants: en la categoria A (fins a 3 anys), Mireia Passareu, Maica Gibert, Gabriel Salas; en la categoria B (4-6 anys), Laia Martorell, Marc Dalmau, Elisenda Martorell, i accésit a Ingrid Domínguez; en la categoria C (7-9 anys), Laia Roca, Jorgina Taulé, Cinta Martorell; en la categoria D (10-14 anys), Eric Romeu, Clara Renom, Bernat Rosselló. Els dibuixos també foren exposats a Can Carner.

El jurat era format per Xavier Vidal, Daniel Téllez, Maria Àngels Morera, Marina Berdalet i Josep Segú. A migdia

d'aquell dissabte es va fer una botifarrada per als participants, per als socis del Cercle i per a tothom qui s'hi volgué apuntar. Els premis es van lliurar el dia 15 d'agost a dos quarts de vuit del vespre; simultàniament es repartiren els diplomes d'aprofitament als assistents a les classes del Cercle i es féu el sorteig dels quadres premiats amb premis populars entre els patrocinadors. En efecte, per a patrocinar el segon i quart premis hi ha un conjunt de patrocinadors privats que adquireixen butlletes de 20 euros (25 patrocinadors per al segon premi) i de 10 euros (30 patrocinadors per al quart), fent que es reuneixin 500 i 300 euros respectivament. Llavors se sortegen els quadres premiats entre els patrocinadors. De cara a l'any vinent intentarem obrir un tercer premi popular per tal d'oferir millors guardons per al concurs i així fer-lo més atractiu per als participants. A tal efecte, podeu contactar amb qualsevol membre de la junta o a través del correu electrònic (cercleartisticdelmoianes@gmail.com).

Aprofitem l'avinentsa per a recordar l'existència del nostre blog (<http://centre-artisticdelmoianes.blogspot.com>), on trobareu actualitzada la informació referent a la nostra entitat.

Les subscripcions ajuden

DES DEL BALCÓ DE CASA

quest any he tingut la sort de veure passar la Caminada Popular (8 d'agost) pel costat de casa. Quan he sentit el primer coet, ja he sortit al balcó; molts portaven el número que donen a la sortida clavat a la samarreta o bé als pantalons. He llegit un dorsal amb el 524; potser encara n'hi havia més, perquè els excursionistes que passaven no s'acabaven mai.

El carrer estava ben senyalitzat amb una ratlla blanca; la policia municipal feia parar els cotxes que venien de Manresa i de Vic, perquè aquell dia tenien preferència els caminaires. Molts d'ells portaven una motxilla a l'esquena i una gorra al cap, perquè, a l'estiu, el sol del migdia és aclaparador.

De bon principi, el camí era tot baixa-da; més endavant, de segur que passaran per espessos boscos, prats verds,

basses i corriols, pollancredes que s'estenen pels marges i, així, tindran ocasió de conèixer la riquesa de la nostra comarca del Moianès. Pel camí trobaran gent lliurada als altres que els donaran menjar, beguda i ànims per a continuar avançant; i al final de la caminada, un petit obsequi com a record; aquest any, una tassa (que es pot veure en la fotografia adjunta).

No sempre les coses que un bon dia es comencen perduren al llarg del temps amb tan bona participació. Els organitzadors d'aquesta caminada (el Grup Excursionista Moianès Independent, GEMI), que ja és la trentena, es mereixen un gran aplaudiment, perquè amb el seu esforç i el seu treball fan felices moltíssimes persones.

D. FONTS

BENVINGUDA A LA GENT GRAN

Pel seu interès, ens plau de reproduir, lleument abreujades, les paraules de benvinguda a la festa d'homenatge a la gent gran de Moià pronunciades per la regidora Elvira Permanyer i Sert, membre del Patronat de la Festa de l'Arbre Fruiter i d'Homenatge a la Gent Gran.

De nou un matí del 17 d'agost ens retrobem al parc per passar una bona estona tot assaborint un vermut i celebrant l'últim dia de festa major, en el qual volem reconèixer públicament la vostra feina feta al llarg dels anys, la vostra aportació per a aconseguir un Moià capaç de superar les crisis i els problemes.

Des del Patronat volem dir-vos ben fort i clar: Gràcies per la vostra feina al llarg dels anys. Una feina feta i ben feta.

Però no parlem de feina; parlem del que envolta el vostre dia a dia, perquè aquest va acompanyat de sumes d'experiències, de sabers diversos, dels coneixements dels vostres oficis, de les ganes de viure necessàries per a adaptar-vos als nous costums, a les noves maneres de veure i viure aquest món canviant.

Tot això ens ha de permetre, als qui us venim al darrere, tenir-vos com a refe-

rent per a no perdre la memòria col·lectiva del poble. Què volem dir, amb això? Doncs:

—que feu pública la vostra experiència perquè sigui coneguda com a base per a saber d'on venim; penseu que les vostres «batalletes» sempre tenen una raó per a ser explicades, sempre serveixen per a algú que busca respostes;

—que feu públics els vostres coneixements, els vostres oficis, que ens arribin, que es coneguïn, que no es perdin, que es recuperin les paraules, les eines, les formes i maneres...; tot ens ha de servir per a escollir els millors camins de cara a avançar;

—que feu sentir les vostres veus fortes i clares perquè les puguem escoltar, valorar i tenir en compte a fi de prendre decisions que permetin de fer front als problemes.

Senzillament, us demanem que continueu essent un punt de referència on puguem escoltar la paraula equilibrada, on trobar l'assessorament per a prendre decisions, on recollir el consell en hores baixes i també, com no podria ser altrament, el retret i la crítica per no haver fet la feina ben feta.

¿Ja tens el llibre
Moià, sempre Moià,
de Liduvina Daví?
Es troba a les llibreries de la vila.

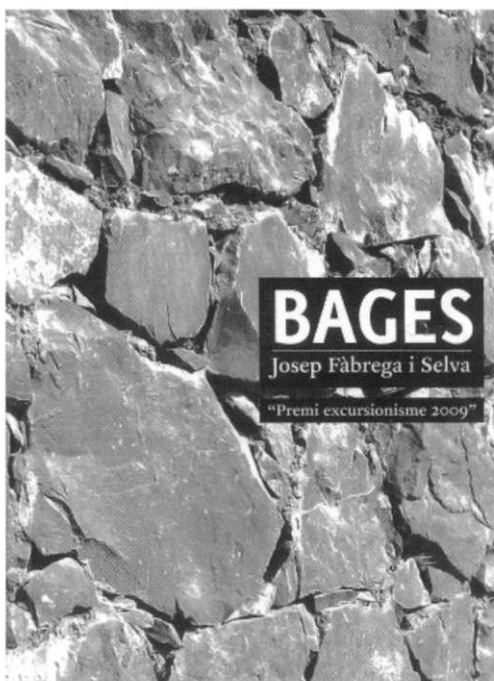
PUBLICACIONS

En aquesta secció donem compte de publicacions relacionades amb Moirà o el Moianès o bé d'informació publicada sobre la nostra vila i rodalia i la seva gent. Distingim quatre apartats: llibres, fullets, revistes i diaris.

Llibres

En l'apartat de llibres, aquest mes donem compte de la publicació de:

—*Bages*, de Josep Fàbrega i Selva, editat pel Centre Excursionista de la Comarca del Bages dins la col·lecció de monografies de temes locals i comarcals (núm. 21), Manresa 2010. És un volum de 136 pàgines, «Premi Excursionisme 2009», que recull tot de poemes (haikús) referents a temes bagencs. A la p. 49 n'hi ha quatre de dedicats a Moirà.

—*D'aquí estant (no) es veu el mar*, del mateix Josep Fàbrega i Selva, editat per Viena, Barcelona 2010. Amb pròleg de Montalbà Bori, és un volum de 72 pàgines que recull els poemes premiats en el

IV Premi Especial de Poesia Goleta i Bergantí del Masnou 2009.

—*Llibre blanc 2010 de la premsa comarcal*, preparat i editat per l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC), Barcelona 2010. És un volum de 158 pàgines (que inclou també un CD) amb detalls sobre la premsa comarcal i local catalana d'informació general i amb difusió de pagament. Hi consta la nostra publicació, «La Tosca».

Fulletts

En l'apartat de fullets, hem vist: *Sant Quirze Safaja*, editat per l'Ajuntament de Sant Quirze Safaja, el Consorci del Moianès i la Diputació de Barcelona, sense data.

Revistes

En l'apartat de revistes, i començant per les editades a Moirà o rodalia, hem vist:

—el número 42 (primer semestre 2010) de *Modilianum*, revista d'estudis del Moianès, amb 80 pp. sobre temàtica històrica;

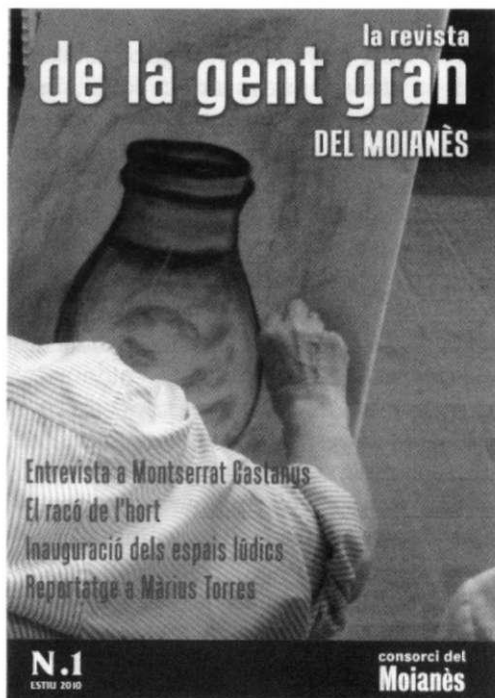
—el número 72 (juliol-agost 2010) de *Guaiteu!*, full informatiu mensual de la comunitat dels Avets, amb 3 pàgines en format digital; també, d'aquesta mateixa entitat, el número 24 (juliol 2010) de la revista *Rusc-Avets*, amb 16 pp. en paper, i la *Memòria 2009*, igualment amb 16 pp.;

—el número 73 (juny 2010) de *Super Sopa*, revista de l'Escola Josep Orriols i Roca de Moirà, amb 32 pàgines de temàtica escolar;

—el número 35 (juliol 2010) de *El Butlletí* del grup municipal MAP, amb 4 pàgines de temàtica municipal;

—el número de juliol 2010 de *El Castell de Calders*, butlletí informatiu municipal de Calders, amb 28 pàgines;

—el número 1 (estiu 2010) de *La Revista de la Gent Gran del Moianès*, editada pel Consorci del Moianès, amb 16 pàgines.

Passant a les revistes de fora, hem vist:

—el número 23 (juny 2010) de *La Revista de Blanquerna*, editada per la Universitat Ramon Llull, de Barcelona, que conté una nota sobre el llibre *Tests Numéricos (TN). Manual técnico y de aplicación con programa de desarrollo numérico*, de Joan Riart, Marià Baques i Carles Virgili;

—el número de 22 juliol 2010 del setmanari *Catalunya Cristiana*, que publica una nota sobre el llibre *Ser medico. El arte y el oficio de curar*, de Miquel Vilardell (metge vinculat a Moià), editat per Plataforma, 2009, 166 pp.

Diaris

Passant als diaris, hem trobat les següents notícies (que donem per ordre cronològic i, si no diem res, es tracta del diari manresà «Regió 7») d'interès per a Moià i rodalia i la seva gent:

—7-7-2010: «El Moianès inicia una campanya per a reduir l'ús de bosses de plàstic». «L'ABIC de Moià organitza una xerrada sobre la crisi».

-8-7-2010: «L'alcalde de Calders es declara lliure de respectar la Constitució. Ha adreçat un escrit al delegat del Govern central per exposar el seu posicionament». «Quan vaig arribar, mirava d'aprendre català mentre treballava», breu entrevista a Jovita Murias, mestressa de casa de Moià, dins la secció «De casa».

—9-7-2010 (*Avui*): «Hem de donar una resposta contundent», cinc preguntes a Jaume Perarnau, alcalde de Calders.

-10-7-2010 (*Avui*): la secció «El temps» publica una fotografia del saltant d'aigua del Molí Nou de Moià, de Carles Illa.

—12-7-2010: la «meteoimatge» és una ermita de Mont-roig del Camp, fotografia tramesa a la redacció per Núria Mas Corts.

—13-7-2010: «L'intent del pacte unitari a Moià fracassa pel desacord en la continuïtat de Montràs. El MAP-ERC, que exigia a l'alcalde que plegués, descarta cap nou acostament amb l'equip de govern. L'oposició convocarà la junta de Moià-Futur». La «meteoimatge» és un paisatge de Muntanyola, foto enviada a la redacció per Franciscà Guiteras Codinach.

—14-7-2010: «Triatló: en categoria femenina, victòria de la moianesa Núria Padrís (CN Reus) al Pont de Suert». La «meteoimatge» és un paisatge de Mont-roig del Camp, fotografia tramesa a la redacció per Agustina Martínez Paixau.

—15-7-2010: «Enxampen dos conductors ebris a Manresa i a Moià».

-16-7-2010: «Quan m'he quedat sense feina, no he parat de buscar-ne», breu entrevista a Gabriel Frutos, que té un comerç de laminadures a Moià, dins la secció «De casa».

—19-7-2010: la secció «meteoimatge» és una gran tòfona trobada a Osona, foto enviada a la redacció per Carles Illa.

-21-7-2010: «Quim Vila porta a Manresa i a Callús el seu nou directe basat en la música i l'humor. El cantant i guitarrista moianès relliga en l'espectacle

"Quina merda tot..." algunes cançons noves amb èxits de muntantges anteriors. Quim Vila abandona el posat moderat de les intervencions televisives i adopta el seu rostre més irònic i groller. El concert de Manresa tindrà lloc demà, dijous, al Cafè-Teatre Voilàl, i el de dissabte a Callús serà al bar de la piscina».

—22-7-2010: «L'ABIC de Moià potencia el comerç i el turisme amb àpats i activitats». «Amb els nens has d'estar alerta, no saps mai quina una en faran», breu entrevista a Joan Carles Nicolàs, socorrista i monitor a l'Estany, dins la secció «De casa». La «meteoimatge» és una hortènsia a Castellterçol, foto enviada a la redacció per Joan Capdevila.

—22-7-2010 (*L'Enllaç*, Igualada): «En el XIII Concurs de Pintura Ràpida de la Llacuna el moianès Sebastià Mauri obtingué el cinquè premi».

—23-7-2010: «Iolanda Burdó plega de regidora a Moià dolguda pel fracàs del pacte unitari. La titular d'Ensenyament i Serveis Socials a les files de CiU serà rellevada per Mercè Monrós, penúltima suplent. És la tercera dimissió de l'equip de govern en poc més d'un any».

—24-7-2010: «Més de 30 colles de diables seran avui a Castellterçol en el primer festival del foc dels Països Catalans. A la trobada hi assistiran diables, bèsties i tabalers provinents de la Catalunya Nord i del País Valencià». «Burdó diu que plega "decebuda" com a regidora de Moià». «Les campanyes arqueològiques tornen des d'avui als jaciments del terme de Moià. El primer grup, de deu persones i dirigit per Jordi Nadal i Jofre Costa, treballarà a la zona de la Balma del Gai». La «meteoimatge» és un bosc de Muntanyola, fotografia tramesa a la redacció per Franciscà Guiteras Codinachs.

—25-7-2010: «Fontdevila aclareix a Castellterçol com serà la formació de diables amb la nova norma. Institucions i federacions debaten el futur dels actes de foc amb l'aplicació del nou reglament.

Castellterçol, gresca i reflexió en un festival». «Sort que és un negoci familiar i amb la dona ens ho anem fent», breu entrevista a Valentin Rubio, propietari de la braseria «No ho sé», dins la secció «De casa».

—26-7-2010: «L'encesa final del festival del foc il·lumina el cel de Castellterçol. El concert de Doctor Calypso, que va aplegar 700 persones, va cloure el primer certamen dels Països Catalans dedicat al món del foc».

—30-7-2010: «Iolanda Burdó deixa el ple de Moià demanant unitat i admetent diferències internes. La regidora diu que feia un any ja volia plegar però que va aguantar per l'entrada de nous regidors».

—1-8-2010: «Els homes de Moià de fa 10.000 anys. Les excavacions a la Balma del Gai han tret per primer cop a la llum restes com petxines fins ara desconegudes en aquest jaciment», notícia de primera pàgina, ampliada a les pp. 2 i 3: «La Balma del Gai aporta noves pistes sobre el pas de l'"Homo sapiens" per Moià. En la campanya que s'hi està duent a terme s'han trobat per primera vegada restes de petxies, fletxes i banyes de cérvol»; «Un jaciment àmb 10.000 anys d'història, però que només s'estudia des de fa tres dècades»; «Els habitants desossaven els conills per assecar-ne la carn. Les hipòtesis dels arqueòlegs encaixen amb les darreres troballes». «MAP-ERC retreu al govern de Moià que fa més de 100 dies que li deu informació».

—3-8-2010: «CiU tomba la petició de demanar el concurs de creditors per a Moià-Futur. L'equip de govern va haver de recórrer al vot de qualitat de l'alcalde per a aturar la sol·licitud». «La nova Trinca portarà la seva gira a Martorell, Moià, Berga i Cardona». La «meteoimatge» és una sargantana, en un indret de Moià, foto enviada a la redacció per Agustina Martínez Paixau.

—5-8-2010: «L'herència de Prat de la Riba en la cultura. Santiago Riera va par-

lar del llegat cultural i científic d'aquest polític en la conferència tinguda a Castellterçol l'1 d'agost». La «meteoimatge» és una posta de sol rere el campanar de Moià, fotografia tramesa a la redacció per C. Illa.

—6-8-2010: «Moià imitarà Manresa i demanarà l'actualització dels valors cadastrals. Tots dos municipis van fer l'última revisió l'any 2007, en el moment màxim del "boom" immobiliari. Moià és un dels pobles amb els valors més alts. El consistori moianès ja va demanar l'any passat que l'autoritat cadastral revisés els valors de les finques. La petició va ser desestimada perquè, segons la normativa vigent, han de passar cinc anys per a fer una actualització». «Detecten a Moià una costellada neandertal de fa 50.000 anys».

-9-8-2010 (*La Vanguardia*): «Y los neandertales se dieron un banquete de asno. Descubiertos en las Caves del Toll de Moià restos de los festines de hace 50.000 años. El proyecto científico de las Caves del Toll tiene el objetivo de comprender cómo vivían los neandertales».

-12-8-2010: «MAP-ERC de Moià denuncia al síndic que l'equip de govern no els facilita tota la informació».

—14-8-2010: la «meteoimatge» és una nuvolada sobre Moià, foto enviada a la redacció per C. Illa.

—16-8-2010: «Obres Públiques millorarà el ferm de la carretera de Moià a l'Estany».

—18-8-2010: «Salvem Castellterçol», article signat per Wifredo Espina.

-19-8-2010: «Una dona ferida lleu fent escalada a Calders». «Castellterçol viurà cinc dies de festa amb balls, esports i gresca».

—20-8-2010: «Un porc senglar mor atropellat a Moià».

—21-8-2010: «Óssos, hienes i homínids que compartien cova. Acaba una fructífera campanya al jaciment neandertal de les coves del Toll de Moià. És el vuitè any consecutiu que arqueòlegs de

la Universitat Rovira i Virgili i de l'Institut de Paleoecologia Humana i Evolució Social (IPHES) passen tres setmanes a Moià per buscar restes neandertals a les coves del Toll. Aquest any s'hi han trobat 7.000 peces diferents. L'aparició de dos fogars s'afegeix a les proves que van confirmar que els neandertals se'ns assemblaven, juntament amb la seva capacitat de parlar i de relacionar-se en xarxes socials».

—22-8-2010: «El ferro roent és com la plastilina, es pot treballar com vulguis», breu entrevista a Miquel Sanchez, serraller de Moià, dins la secció «De casa».

-23-8-2010: «Avui continua la Festa Major de Castellterçol».

-24-8-2010: «El tàndem bagenc format pel santjoanenc David Blanco i el moianès Jaume Morales va aconseguir la medalla d'or en la contrarellotge del Campionat del Món de Ciclisme Adaptat, celebrat al Quebec». La «meteoimatge» és una posta de sol de Moià, foto enviada a la redacció per C. Illa.

—25-8-2010: «L'experiència m'ha ensenyat a conservar els colors naturals», breu entrevista a Montse Cert, estanyenca que fa quadres amb fulles i flors, dins la secció «De casa».

-27-8-2010: «Castellterçol balla les danses tradicionals». «El Museu de Manresa treu a la llum cinc rellotges artesanals del segle XVIII. Els objectes van ser elaborats per tallers familiars de Manresa, Moià, Gironella i Arenys». «Ala perruqueria els homes són més fàcils de tractar que les dones», breu entrevista a Mariuxi Janine Mora, perruquera de Moià, dins la secció «De casa». Le «meteoimatge» és Montserrat vista des de Moià, foto enviada a la redacció per Núria Díaz.

-29-8-2010: «És delicat i difícil dominar una màquina retroexcavadora», breu entrevista a Pere Martínez, de Moià, conductor de maquinària, dins la secció «De casa».

-30-8-2010: «L'Estany disposarà d'un nou edifici per a l'escola a principis de

l'any 2012. Les obres començaran el gener de l'any que ve i és previst que durin dotze mesos». «Calders és el tercer poble que recull més roba usada per a

ajudar els necessitats». «Futbol/Amistosos: El Moia no va poder dominar un equip de Primera, el Sant Feliu de Codines».

BIBLIOTECA DE MOIA

Fins al 20 de juliol hi va haver a la biblioteca l'exposició «Territoris fantàstics» de la literatura infantil i juvenil.

Els dijous 8, 15 i 22 de juliol, a les set de la tarda, va tenir lloc l'activitat titulada «Contes a la fresca al parc», amb *Les galetes d'en Kino Tupé* (contes en Clau de Clown), *Un grapat de contes* (a càrrec de Rosa Fité) i *Històries del penya-segat* (a càrrec de Marta Roig).

Ara que ja ha passat l'estiu i que tothom va tornant a la rutina de cada dia és un bon moment per a trobar ocasions per a passar per la biblioteca a buscar llibres, revistes, llegir el diari...

Com cada any, continuarem aquelles activitats que han tingut més èxit les darreres temporades. Així, els Clubs de Lectura (últim dilluns de cada mes):

aquest setembre, el dia 27, tractarem del llibre *Assaig sobre la ceguesa*, de l'escriptor portuguès José Saramago, i per l'octubre, de *Matar un rossinyol*, de Harper Lee. El Club de Lectura és conduït per la filòloga Teresa Arnal i resta obert a tothom qui hi vulgui participar.

També hi haurà les Tardes de Tallers: una tarda cada mes obrim les portes de la sala infantil per a fer-hi un taller relacionat amb l'època de l'any, les tradicions, llibres nous que han arribat a la biblioteca...

L'Hora del Conte entra igualment dins la planificació de la temporada i, no cal dir-ho, les exposicions, tant d'artistes locals com mostres itinerants.

Podeu anar seguint l'actualitat de la biblioteca a la nostra pàgina web: <http://biblioteca.moia.cat>.

PENSAMENTS CAÇATS AL VOL

Tantpateix un ocellet quan té una ferida a la poteta com quan passa això al millor cavall del món.

Aquells que per naturalesa gemeguen sovint, sempre trobaran motius per a queixar-se.

Als porucs de mena, l'ombra els espanta.

Abans de fer-te estimar, fes-te desitjar.

Es poden pesar els grans de sorra, però és impossible pesar els sentiments del cor.

La soledat és molt avorrida. Si fos possible estar-hi sol, fins el cel seria irresistible.

La compassió dels desconeguts és com l'ombra d'una espina.

Els cors són una bona guia. Els peus galopen darrere els cors alegres.

Sebastià CODINA
(«Vacarisses», octubre 2008)

MALSON

Tinc necessitat de caminar, de córrer fins a perdre l'alè, de fugir del bati-bull de la ciutat, de deixar, encara que només sigui per unes hores, tot el que m'envolta, de recuperar la pau.

Ara em sento millor. Fresqueja, el vent m'acaronar el rostre, respiro plenament l'aire sa i les olors que m'arriben d'arreu. La calma torna a poc a poc al meu esperit. Enmig de la natura em sento transportat en un altre món, un món on tot és perfecte, on cada cosa sembla estar al seu lloc; des de la planta més petita fins a l'últim dels éssers vius semblen estar-hi en pau.

Contemplo embadalit el vol dels ocells dibuixant cercles al cel, el balanceig de les fulles dels arbres dansant al ritme del vent, els mil colors de les flors que canvien de to a mida que avança la tarda.

Camino vorejant el riu i corro, una vegada més, fins a la cascada, per veure el doll d'aigua cristal·lina xocar impetuosament contra les roques. El sol va desapareixent per darrere les muntanyes i el cel sembla un mantell de foc que es va apagant lentament, deixant pas a l'ombra que l'empeny. Tot va perdent el color. El cant d'un rossinyol trenca el silenci del capvespre.

Absort contemplant tanta bellesa, m'he relaxat tant que m'he quedat adormit. Paradoxalment, he tingut un malson. De cop, s'ha trencat l'encant i tot s'ha transformat. Ara l'aire que respiro m'ofega, les olors s'han esvaït, els ocells han fugit, els arbres i les flors han desaparegut, deixant pas a un paisatge erm i desolador, el riu contaminat, sense vida, i l'aigua que baixa per la cascada és d'un verd oliós.

El desastre s'estén ràpidament, sense límits. A les ciutats, la contaminació atmosfèrica es fa insuportable. A les cen-

trals nuclears hi ha fuites de residus tòxics que provoquen la histèria general i al mar hi apareixen grans taques de vessaments industrials que destrueixen els ecosistemes. L'angoixa m'envaeix i em sacseja. Em desperto amb un sobresalt.

Ha estat només un somni? O és un toc d'alerta del que passarà si no fem tot el que estigui al nostre abast perquè no sigui una realitat? Poca cosa podem fer davant les catàstrofes naturals, que a vegades són inevitables però també a vegades previsibles, talment que, amb precaució i sentit comú, les conseqüències podrien ser menys nefastes.

Ens espera un futur incert. ^Deixarem sense immutar-nos que tot segueixi el seu curs i permetrem que la mà de l'home, per al seu propi profit, destrueixi tota aquesta riquesa i provoqui amb la seva inconsciència un desastre irreversible, o farem tot el possible per tal que les generacions futures puguin continuar gaudint de tota la bellesa que ens regala la natura i aprofitar tots els recursos naturals per a assegurar la subsistència en aquest planeta Terra que tant diem estimar i tan poc fem per conservar?

Montserrat ALIBERCH I FÀBREGAS
(1r premi del Certamen Literari
Vila de Moià 2010)

LLEGIR
ENS FA
MÉS CULTES

CAMPANADES

L'home, l'únic animal que riu

L'home pot ser considerat des de diferents punts de vista. Es distingeix dels altres animals pel seu llenguatge articulat i el pensament abstracte, que sap expressar amb símbols. L'ésser humà és l'únic animal que sap que la vida i la mortalitat conviuen en ell i que tindrà un límit. A mi em plau que l'ésser humà sigui l'únic animal que riu. Quan ho escric, ja em vénen ganes de riure. L'ésser humà riu de manera espontània, amb una alegria viva i sobtada. També quan li fan pessigolles. Em sap greu que els evangelistes enlloc no diguin que Jesús alguna vegada va riure o, almenys, somriure. Poca gent ha pensat en el riure de Déu, i fins sembla un xic irreverent tan sols formular-ho. Per la confiança que tinc en els lectors, permeteu-me que digui que alguna vegada, fent la visita al Santíssim, miro de treure'm del cap els pensaments seriosos i penso que Déu em somriu. Potser Déu veu la meua vida com una tira còmica, avui, novament, tan de moda.

Ser feliç, avui, és ser culpable

Quan tot va massa bé, quan som massa feliços, tenim el pressentiment que en qualsevol instant ens en pot pas-

sar una de grossa, segons allò que diu Péguy, que tot home feliç se sent culpable.

A Dallas (Estats Units d'Amèrica), un dia que tots recordem, John F. Kennedy, jove, ben plantat, president del país més poderós del món, caigué d'un tret, als braços de la seva esposa Jacqueline, que seia al seu costat en el solemne cotxe oficial descobert. Malgrat que les agències i tothom qualifiqués el magnicidi de tràgic, l'endemà, asserenada la cosa, tots sentíem dins nostre una veu insistent que ens deia que precisament tanta felicitat sobrehumana feia de Kennedy l'objectiu d'alguna venjança. Aquell assassinat causà sorpresa i no en causà. Un mateix prepara la tragèdia.

Parlant d'un altre fet, descabdellant la mateixa idea, diré que l'endemà del suïcidi de Marilyn Monroe, diva *sex-symbol*, milers de persones arreu del món, bo i sentint llàstima d'ella, oblidaren les pròpies frustracions. No ens atrevim a confessar-ho, però tots som una mica sàdics. Tots vàrem pensar que ell cos d'aquella dona era massa bonic per a suportar l'existència. L'excessiva popularitat la dugué al suïcidi.

Mn. Pere CAMPÀS BONAY

POESIA

Déu meu!

Com ets
que no t'atrapo?
Et vull per a mi,
vull que et despertis
dintre meu.
T'espero i et sé dins.
Vinga, desperta't i desperta'm.
Et vull.

PER UN LLENGUATGE MÉS POSITIU

TAMBÉ TAMPOC = POC
TAMPOC TAMBÉ = BASTANT
TAMPOC TAMPOC = RES
TAMBÉ TAMBÉ = MOLT

Sebastià ANTÚNEZ I ROCA

NOTICIES DE L'ESTANY

El dimarts dia 6 de juliol al matí van arribar a l'Estany, des de Santa Maria d'Oló, els joves que el vespre anterior havien estat en el «Pelegrinatge Jove - Acolliment de la Creu». Van entrar amb la creu a l'església parroquial, on la van dreçar en un cantó del presbiteri, i tot seguit el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, va presidir una missa concelebrada. Al final el jovent es posà altra vegada a caminar a través de la muntanya cap a la Guixa i posteriorment cap a Vic.

El dissabte dia 17 de juliol l'Associació de Gent Gran es reuní a l'hostal Grau en un dinar de germanor. També l'Associació Caramellaire «Sortits de l'ou» féu la festa de les caramelles d'enguany amb un berenar, l'actuació del grup Articulat i un sopar amb tots els participants.

El divendres dia 23 de juliol a la tarda, al local del cine, es va presentar l'adhesió de l'Estany al pacte d'alcaldes a favor del

«Pla d'acció de l'energia sostenible i contra el canvi climàtic», amb la presència del meteoròleg Francesc Mauri i, de part de la Diputació de Barcelona, dels senyors Ferran Vallespinós i Domènec Cucurull. També hi intervingueren l'alcalde de l'Estany, un tècnic de la Diputació i un representant de l'empresa Gaia de Moià.

El dissabte dia 24 de juliol es va fer al monestir el II Taller de Gospel, a càrrec d'Emmanuel Djob. Al final, a les set de la tarda, els participants oferiren un concert, molt compartit pel públic.

El dissabte dia 7 d'agost a dos quarts d'onze de la nit tingué lloc la VIII Bachiana, amb l'actuació al claustre del grup polonès Divina Mysteria, grup de tres instruments, fundat l'any 2002, que interpreta música dels segles XVII i XVIII. El marc va ser molt adient i s'omplí per poder escoltar una música que s'enlairava entre els capitells.

Maria Estany ESPARÓ

Un llibre indispensable:

Moià, 1947-2006.

**«La Tosca», seixanta
anys de vida moianesa,
de Jaume Clarà i Arisa,
profusament il·lustrat**

ADEU

A UN PROHOM MOIANÈS

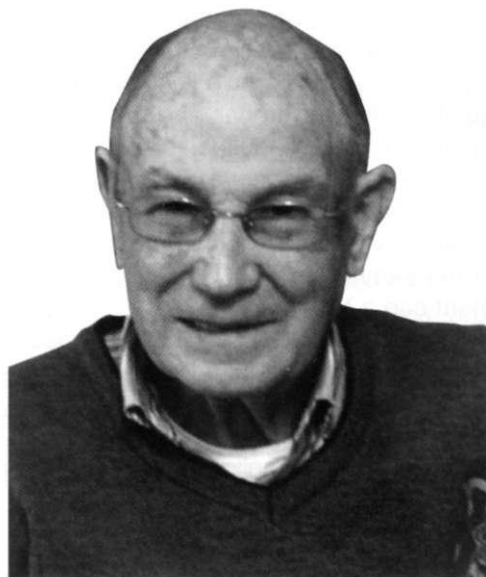
El dimecres dia 11 d'agost, després d'una llarga malaltia, lliurava la seva ànima al Creador en Francesc Romeu i Tura, a l'edat de vuitanta-dos anys. Morí a la mateixa casa on havia nascut i viscut.

Nat a Moià el 4 d'octubre de 1927 a cal Feroi, al carrer de Sant Josep (o raval de Baix), el Quico de cal Feroi (com era conegut popularment) destacà professionalment com a expert jardiner, familiarment com a bon espòs i pare (de quatre fills: tres nois i una noia) i socialment com a membre actiu de la vida local.

En aquest darrer aspecte, cal remarcar que, havent entrat en el consistori municipal com a regidor el 7 de febrer de 1971, hi exercí de tinent d'alcalde des del 3 de febrer de 1974 i com a alcalde des de l'1 de febrer de 1976 fins al 19 d'abril de 1979, l'època de la transició política espanyola cap a la democràcia. En una situació tan delicada, l'alcalde Romeu —de caràcter franc, senzill i eficaç— aconseguí moltes realitzacions positives i deixà l'ajuntament amb les finances sanejades.

Semblantment cal remarcar que va pertanyer a l'Agrupació Cultural La Tosca. En fou president des del 24 de maig de 1983 (en la remodelació de la junta directiva que tingué lloc arran de la mort de Ramon Molera i Pedrals) fins al 9 d'octubre del 2006, en què, pel seu delicat estat de salut, deixà la presidència efectiva i passà a ostentar la presidència honorària fins al seu traspàs. Dins La Tosca es caracteritzà pel seu tarannà fidel, dialogant i constructiu.

També va intervenir activament (almenys entre els anys 1993 i 2003) en el

Patronat de la Lliga Defensa de l'Arbre Fruiter. Així mateix, donà suport a altres entitats moianeses.

Bo i dient adéu a aquest prohom moianès, donem el condol a la seva esposa Roser, als seus fills i altres familiars, i acabem aquesta nota necrològica —breu i senzilla per tal que no desdigni de la senzillesa del finat— amb les frases inicials de l'homilia pronunciada pel P. Marian Baques, escolapi, en la missa exequial tinguda a l'església parroquial de Santa Maria de Moià el dia 12 d'agost: «Com la barca que, en apropar-se al port, apaga el motor i llisca silenciosament per les aigües manses fins a arribar a la dàrsena on amarra, així, lentament, s'ha anat aturant la vida del nostre estimat Quico. El Quico Feroi ens ha deixat, ja ho veieu. A poc a poc, portant la vida amb una dignitat entenedridora.»

LLEURE I CULTURA

El dimarts dia 6 de juliol a dos quarts de nou del vespre, al pati de Can Carner, es va fer una conferència sobre «Busques pis? Fes-ho bé», organitzada pel Consorci del Moianès.

El diumenge dia 11 del mateix mes es va fer una altra de les excursions matinals pel Moianès organitzades per Rivendel.

Per al dissabte dia 24 de juliol el GEMI va programar una ascensió al pic d'Escobes (Andorra), coordinada per Joan Carles García.

EXPOSICIONS

Del 23 de juliol fins al 8 d'agost, al Casal, hi va haver una exposició de Joan Viladrich i Cases (vidre fos) i Pere Soler i Terradellas (tallista).

Del 9 al 15 d'agost, també al Casal, hi hagué una exposició de pintures (aquarel·les i olis) de Jaume Casacuberta.

Del 16 al 22 d'agost, al mateix local, es pogué visitar una exposició d'artesanía (concretament, amb fulles i flors premsades) de Montserrat Cert.

Del 23 d'agost al 5 de setembre, sempre al Casal, hi hagué una mostra del «Grup 5 al blanc», amb obres de Josep Alcoceba, Laura Sanz, Tomàs Torras i Xavier Vidal.

Durant l'agost, a Can Vilanova (plaça Major), s'exposaren pintures d'alumnes de Josep M. Molist.

També durant l'agost, a la biblioteca, s'hi mantingué una mostra de pintures de Maria Estevadeordal.

CULTURA DE LA DONA

La Cultura de la Dona, com és tradició, va organitzar unes sessions de «Cuina d'estiu». Concretament, van tenir

lloc a Can Carner en una sèrie de dimecres a les cinc de la tarda: 14 de juliol, a càrrec d'Anna Casas Antúnez, 21 de juliol, a càrrec de la Sra. Jovita, 28 de juliol, a càrrec de Mariona Clusella, 4 d'agost, a càrrec d'Antònia Urgellés, i 12 d'agost, a càrrec de l'Edu de Les Voltes.

NOCES D'OR

El dia 7 d'agost complien cinquanta anys de matrimoni els esposos Àngela Rodríguez Altamirano i Francisco Marín Martínez. S'havien casat a la capella de la casa pairal del Masot i van celebrar les noces d'or a l'església dels Escolapis. L'enhorabona.

NOUS ESTABLIMENTS, SERVEIS O CURSOS

El dia 15 de juliol es va inaugurar, amb el nom de La Pinya, una llibreria, papeteria, etc., a l'avinguda de la Vila, 20.

S'ha anunciat l'obertura d'una nova autoescola a Moià, a l'av. de la Vila, 8, 1-2, tel. 93 830 20 28.

El Consorci del Moianès ofereix el seu servei anomenat «lloquid», que vol dir iniciatives locals d'ocupació per a la qualitat i dinamització del sector de serveis d'atenció a les persones. També ofereix serveis propis de l'àrea d'emprenedors i empreses del Moianès.

Moià Sport ofereix diverses activitats de cara al nou curs.

Els desitgem èxit.

MISCEL·LÀNIA

La plataforma «Moià diu prou» va convocar el II Concurs de Fotografia de denúncia.

L'administració local va distribuir un prospecte de la Generalitat de Catalunya (Agència Catalana de la Seguretat Ali-

mentària) amb «Quatre normes per a garantir la seguretat dels aliments que preparem».

Les Coves del Toll van oferir, de l'1 de juliol al 31 d'agost, un horari especial, sota el lema «Obrim per vacances!».

Ràdio Moià (107.8 FM) presenta cada dimecres a les nou del vespre el programa «Xiu-xiu».

El dimarts dia 6 de juliol al matí va haver-hi a la plaça de Sant Sebastià una oficina mòbil d'informació al consumidor.

El dissabte dia 24 de juliol, a l'església parroquial, el bisbe de Vic, Romà Casanova, va conferir el sagrament de la confirmació a cinc adolescents.

El divendres dia 30 de juliol i el diumenge següent (1 d'agost) es va fer, en les misses de la parròquia i de l'hospital, memòria del beat moianès Francesc Xavier Ponsa i Casallarch.

El dimecres dia 25 d'agost es va celebrar a l'església de l'Escola Pia una missa especial en ocasió de la festa de sant Josep de Calassanç.

El Consorci del Moianès ha anunciat per al dia 10 d'octubre, a Granera, la celebració de la desena edició de la fira «Moianès, turisme i lleure».

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

Evelyn León Aguilera, filla de Mireia, dia 19 de juny.

Ryan Alejandro Donoso Lojano, fill d'Alejandro José i de Geoconda Alexandra, dia 28 de juny.

Jaume Blasco i Navajas, fill de Francesc Xavier i d'Anna Maria, dia 29 de juny.

Ona Farràs i Clusella, filla de Josep i d'Assumpta, dia 26 de juliol.

Guillem Costa i Alcón, fill d'Antonio José i de Maria del Carmen, dia 27 de juliol.

Caria Serradell i Franquesa, filla de Jordi i de Laia, dia 27 de juliol, a Vic.

Laura Gonzalo Melo, filla de David i de Martha, dia 30 de juliol.

Helena Costumero Muliterno, filla de Leandro i de Judith, dia 30 de juliol.

Caria Díaz i Sánchez, filla d'Antonio Javier i de Núria, dia 31 de juliol.

Ona Petitbò i Villaran, filla de Josep i de Marta, dia 31 de juliol.

L'enhorabona als venturosos pares.

Casaments

Ricard Farell i Massagué (natural i veí de Sabadell) amb Montserrat Mola i Gil (natural i veïna de Sabadell), dia 4 de juny, a Sabadell, (set.)

Sebastià Colomer i Martín (natural i veí de Moià) amb Jessica Gonzalez i Andrada (natural de Barcelona i veïna de Moià), dia 2 de juliol.

Toni Barneo i Vela (natural i veí de Moià) amb Montse Rodríguez i Amat (natural i veïna de Barcelona), dia 3 de juliol.

Joan Carles Gonzalez i Carrasco (natural i veí de Moià) amb Cristina Vihas i Serrano (natural i veïna de Manresa), dia 3 de juliol.

Felicitem els nuvis.

Defuncions

Xavier Gonzalez i Picahol, de quaranta-sis anys, dia 10 de juliol.

Vicenta Cabezas Chale, de vuitanta-quatre anys, vídua de Miguel Sánchez, dia 21 de juliol.

Maria Picahol i Soler del coll, de norantatres anys, dia 27 de juliol.

Francesc Romeu i Tura, de vuitanta-dos anys, dia 11 d'agost.

Elies Vila i Carrera de seixanta-cinc anys, dia 23 d'agost.

Isabel Jurado Caro, de vuitanta-set anys, vídua de Juan Martín López, dia 28 d'agost.

Al cel sien. Donem el condol als seus familiars.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Els qui vulguin donar-nos articles, notícies o altre material per al pròxim número

han de fer-nos-ho arribar abans del dia 10 d'octubre, en què tancarem l'edició. Demanem que hom ens informi d'esdeveniments com naixements, casaments, defuncions esdevingudes fora de Moià, finals de carrera, festes familiars, activitats d'entitats, etc. Agraïrem també que els encarregats de repartir programes per les botigues i cartelleres ens en deixin un

exemplar a la nostra bústia de Can Carner (on també hom pot dipositar la correspondència adreçada a LA TOSCA). Gràcies.

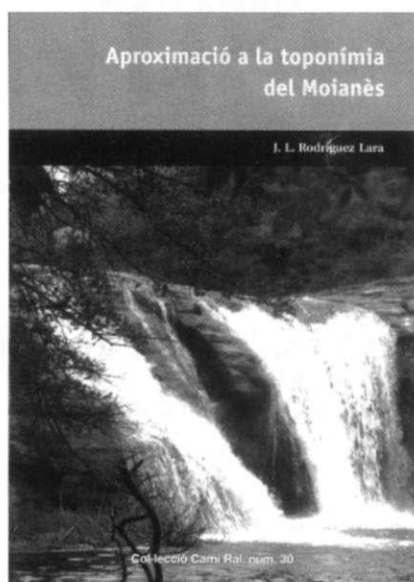
Així mateix, valdria la pena que els subscriptors ens informessin dels canvis de domicili o de titularitat de la subscripció, a fi d'evitar extraviaments dels exemplars que enviem per correu.

Un llibre important:

***Aproximació
a la toponímia
del Moianès,***

de J.L. Rodríguez Lara.

Recull dels noms de lloc dels deu municipis
de la nostra comarca natural

MOIÀ

Rambles enceses
per un Montseny en flames:
la llum brufeja.

S'adorm la plana,
i Puig Rodó la mira
mentre s'apaga.

Riu o riera,
Calders, Marfà o Golarda,
s'ha fet llegenda.

El sol, que es lleva,
crema el Salgot i esquitxa
la Creu i el gebre.

Josep FÀBREGA I SELVA
(del llibre *Bages*, p. 49)

**Per a dents
més blanques**

DENTIBLANC

El dentífric amb extracte de papaia,
d'enèrgica acció emblanquidora.

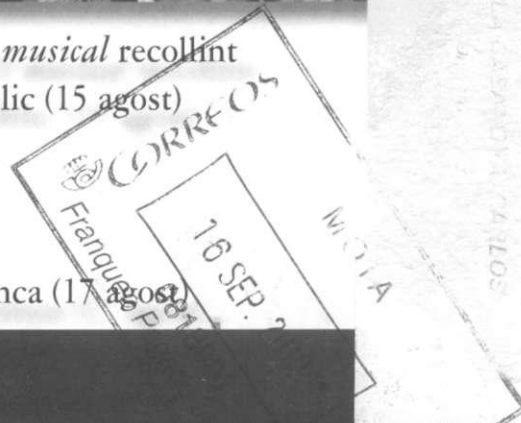
**DENTS NETES,
BLANQUES I
BRILLANTS**

Demani consell farmacèutic.

Els artistes de l'espectacle *El musical* recollint els aplaudiments del públic (15 agost)

L'actuació de La Nova Trinca (17 agost)

